

Als men denkt dat prof. Schilder dus geprezen wordt door dr. Berkhof, dan vergist men zich niet weinig. Want, zoo zegt dr. Berkhof: „In zijn denken immers werd duidelijk, in welke richting men bezig was zich te bewegen, de richting van het exclusivisme, van de sekte, van de geheimleer". Daar is geen woord Spaansch bij!

En wat die crisis betreft lezen we dit: „Op de Gereformeerde Kerken (de „synodalen") heeft deze crisis o.l. een gunstige invloed gehad. Men is daar geschrokken van veel wat tot voor kort als normatief gold. Het typisch neo-calvinistische gehalte is sterk gedaald. De sfeer wordt minder intellectueel en wettisch, milder en meer open naar buiten toe. De (nog steeds gehandhaafde) antithese-leer vindt een complement in een aangroeiende evangelische drang, en in een grote belangstelling voor de oecumenische beweging. Er komt langzaam maar zeker ruimte voor een nieuwe ontwikkeling".

Dr. Berkhof constateert dus met zooveel woorden het ook door ons geconstateerde feit, dat het onder de „synodalen" meer en meer gewoonte gaat worden om b.v. de belijdenis te relativiseren, en dus degenen die de belijdenis als BELLIDENIS willen gehanteerd zien als „absolutisten" te kwalificeren, tot in studenten-vereenigingen toe.

Maracaibo (Venezuela).

Drs J. M. ZINKSTOK.

Nieuw Zondagsschoolrooster voor Zondagsscholen op Gereformeerden Grondslag voor het jaar 1950, 12e Jaargang. Uitgeversbureau en Kerkboekhandel Johs Vlaanderen Oldenzeel, 1e Oosterparkstraat 212, Amsterdam-Oost.

Gaarne vestigen we de aandacht van belanghebbenden op bovenstaande uitgave. Voor elken Zondag is een „briefje" samengesteld, waarop staat aangegeven welke „geschiedenis" verteld wordt; daaronder volgt de te leeren paa; terwijl bovendien nog een zorgvuldig gekozen tekst werd afgedrukt. Men kan de „briefjes" voor het gehele jaar op losse vellen of in een handig boekje samengebonden, verkrijgen. 'k Ge loof, dat deze boekjes ook goed bruikbaar zijn voor die gezinnen, waar de „huiscatechisatie" in eere is. Kinderen zullen het fijn vinden zoo'n boekje te bezitten. Bovendien zijn ze voor de repetitie zeer nuttig. De prijs per vel of per boekje is 10 cent. C. V.

GEZINSLEVEN

Aangaande mij en mijn huis

„Mijn zoon, hoor, en verlaat niet!"

Wat een vreugd voor vader en moeder hun kindertjes om zich heen te hebben, den heelen dag. Zeker, het is ook wel eens lastig. Want ze laten moeder nauwelijks een oogenblik met rust. Zoolang het kleintje nog in de wieg ligt, gaat het nog. Als die maar geregeld zijn voeding krijgt, geeft het haar niet veel werk. Maar als het begint te loopen, is haar rust over en heeft ze het altijd in de gaten te houden. En zijn ze zoover gevorderd, dat ze den weg naar buiten kunnen vinden — dan is het nog meer oppassen; en ze slaakt een zucht van verlichting, als ze allemaal in hun bedje rustig liggen te slapen: „Hè, nu kan ik toch eindelijk eens rustig gaan zitten!"

Maar toch is het fijn, hun kleintjes met al hun vreugden en vragen, hun liedjes en tranen, steeds in hun nabijheid te weten. Het wordt al minder, als de eerste naar school gaat en de moeder haar kleinen schat elken morgen ziet weggaan, en het in handen moet geven van een vreemde. Ze kan het haast niet hebben, dat haar kind het niet erg vindt, ja, zelfs graag naar school gaat, en de juf zoo lief vindt en zich vele vriendjes maakt, en moeder eigenlijk maar op de tweede plaats komt. En dat ook al de tweede, die de verhalen over school met open mond aanhoort, er naar begint te verlangen met den oudste mee te mogen gaan.

Ja, ze heeft de kinderen nog, maar ze voelt den band reeds losser worden, ze voelt het aankomen, wat eenmaal, veel te gauw, werkelijkheid zal worden, dat de kinderen straks vader en moeder niet meer noodig hebben en in den vollen zin van het woord hen gaan verlaten. Dan gaan ze de wijde wereld in, onder de vleugelen van vader en moeder vandaan, om op eigen beenen te staan en eigen wegen te gaan.

Dat is het oogenblik, waarop vader nog eens zijn kind tot zich roept, al de liefde van zijn hart voor zijn groot geworden kind, zelf haast man geworden, al zijn zorgen en wenschen neerlegt in dat ééne:

„Mijn zoon, hoor de tucht uws vaders en verlaat de leer uwer moeder niet!"

De vader heeft zijn plicht gedaan; zij het met veel tekortkomingen; met veel gebreken. Hij heeft steeds getracht zijn opgroeiend kind de ware wijsheid, de levenswijsheid te leeren, waarvan de vroege des Heeren het beginsel is; en welke dus niet bestaan kan, noch verkregen kan worden, zonder den Heere te vreezen: dat is het eerste, het beginsel, de wortel der echte wijsheid. Alles wat de vader gedaan heeft: zijn spreken, zijn voorbeeld, zijn bestraffen, zijn gebed, om

zijn jongen die echte wijsheid te leeren, wordt hier samengevat in dat ééne woord: de tucht des vaders.

Maar evengoed heeft de moeder aan haar kind gearbeitet: als ze dat kind boeide door haar vertelling, met hem zong, of bad; waarschuwend haar vinger omhoog hield, als het kwaad deed; of het goedkeurend toeknikte, als het gehoorzaam was; als zij het zijn versje of vragen overhoorde en het de moeilijkheden trachtte uit te leggen; als zij bezig was in zijn opstandigheid het tot zwijgen te brengen; of het in zijn verdriet te troosten en zoo in al de levensomstandigheden, van dat het een klein kind was tot het bijna volwassen was, het den rechten weg, welke is naar het Woord des Heeren, heeft gewezen; dat alles wordt hier samengevat in dat ééne: de leer der moeder.

En gelukkig, gezegend is de vader, die dat doen kan; die niet van noode heeft tegen zijn zoon een lange, ernstige zedepreek af te steken, nu deze gereed staat het ouderlijk huis voorgoed te verlaten; bang, dat hij op dat oogenblik nog iets vergeten zal, dat zijn zoon toch zoo heel erg noodig had te weten; bang misschien, omdat hij hem voor dingen moet waarschuwen, waaraan de vader zichzelf schuldig weet; gelukkig de vader, die er zeker van is, dat zijn vrouw, de moeder zijner kinderen, aan dezen hetzelfde spoor gegeven heeft en hun in hetzelfde spoor is voorgedaan, als hetwelk hij naar het Woord van God kent als het ééne rechte; die er zich geen oogenblik bezorgd over heeft neeven te maken, of zijn vrouw hem, zij het ook in het verborgen, bij de opvoeding der kinderen tegenwerkte; die volkomen gerust zijn kinderen aan de zorgen der moeder overliet, als hij niet thuis kan zijn; en daarom, zonder daarna curieuselijk een onderzoek in te stellen, gerust kan zeggen: „Verlaat de leer uwer moeder niet!"

Hoe gerust kunnen zoo'n vader en zoo'n moeder hun volwassen kind laten gaan, niet bouwend op eigen werk, maar zich verlatend op de beloften des Heeren: hun arbeid aan het kind verriicht in den Heere, zal niet ijdel zijn; hoe kunnen zij, met vrijmoedigheid, voor hun kind blijven bidden en pleiten.

Maar ook omgekeerd, hoe diep-schuldig staat de vader, die niet met een eerlijk hart zeggen kan: „Mijn zoon, hoor de tucht uws vaders!", omdat hij verzuimd heeft die ware tucht aan zijn kind te oefenen en nu hem in een schip zonder roer zeewaarts ziet gaan; hoe zal ook een vader in zoo'n gewichtig oogenblik diep gevoelen de zonde zijner jeugd, toen hij tegen alle waarschuwingen in zich tot vrouw nam één van de dochteren dezer wereld; en nu niet zeggen kan: „verlaat de leer uwer moeder niet", maar feitelijk zou moeten zeggen: „Mijn zoon, verlaat de leer uwer moeder!"

En eindelijk: hoe rijk is die zoon, die dochter, die, laat het zijn zonder eenig kapitaal, zoo het leven in mogen gaan, met als laatste afscheidsgroet: „Mijn kind, hoor de tucht uws vaders en verlaat de leer uwer moeder niet!"

HUISMAN.

GRONINGER Brieven

Amice frater.

Willen wij de teekenen van onzen tijd verstaan, dan moeten wij de historie kennen. Niet een wijsbegeerte der historie, waarin zij ten behoeve van het ongelooft op de eene of andere wijze verworpen wordt, maar de geschiedenis met haar werkelijke feiten zelf, en die kunnen wij alleen verstaan, als wij weten, wie de mensch is, zooals hij werd door den zondeval, want de tijden mogen veranderen en de eene eeuw in veel verschillen van de andere, de mensch, die, naar Gods raad, de historie maakt, blijft dezelfde. En daarom is de geschiedenis der menschheid alleen te verstaan, als wij haar plaatsen in het volle licht der Schrift.

Daarom ben ik zoo blij, dat prof. Holwerda thans in onze „Reformatie" zijn studie geeft over „De Kerk in het eindgericht" en op het gebeuren in onzen tijd het licht doet vallen van het boek der Openbaring van Johannes.

Als in de Openbaring gesproken wordt van het beest, uit de zee opkomend, wordt steeds gedoeld op de wereldmacht, het wereldrijk. In hoofdstuk 13 wordt gezegd, dat een der hoofden tot den dood toe wordt gewond, maar tot groote verwondering der aarde geneest die wond.

Het Romeinsche wereldrijk is ten-ondergegaan en daar komen dan een groot aantal zelfstandige staten. Maar wij zien het thans voor ons: na de verschillende mislukkingen om zulke wereldmacht, steeds na geweldige revoluties, weer op te richten, drijft nu alles in het leven naar het wereldrijk van den antichrist. Het laatste.

Het is nu merkwaardig, dat al langzamerhand al de trekken van het heidensche wereldrijk terug keeren. Het is wel reeds een kwart eeuw geleden, dat Chesterton er op wees, hoe het stadion ter wille van de sport de heidensche arena van het wereldrijk weer vertegenwoordigt. Van die arena zijn de ruïnes nog aanwezig. Het moderne stadion lijkt er precies op. En de verafgoding van de lichaamskracht is er ook ten volle weer.

Om brood en spelen roept weer de massa en het wereldrijk wil daaraan voldoen.

Voor het theater van het oude wereldrijk is er thans

de bioscoop met haar geweldige verleiding, evenals toen, ook voor de jeugd der kerk.

De Revolutie van 1789 eindigde in de poging van Napoleon om het wereldrijk weer op te richten.

De revoluties in onze eeuw loopen op gelijke pogingen uit en thans zijn er slechts twee wereldmachten meer, die dreigend tegenover elkander staan.

De man, die het wereldrijk beheerscht, liet zich in den ouden dag als een god aanbidden. Hij eischt of hem wordt opgedrongen goddelijke eer.

Precies hetzelfde lezen wij van Napoleon, die zei: den keizer te eeren is God te dienen.

Ook Hitler werd goddelijke eer toegebracht.

En in zeer sterke mate is dit, naar ons bericht wordt, het geval met den Russischen dictator Stalin.

Men ziet het ook in de vereering, die den revolutionairen machthebber na zijn dood wordt toegebracht.

Met het lijk van een Dimitroff doet men hetzelfde als met dat van Lenin. Het wordt gebalsemd, geplaatst in een geweldig mausoleum, en jaarlijks trekken de scharen er langs heen met afgodisch vertoon.

Ook Rome's eerste keizer Augustus, die als een god werd vereerd en als verlosser geprezen, kreeg zulk een prachtig eeregraf. Men zegt, dat er thans een bioscoop boven op is geplaatst.

Het gaat in het politieke leven in het revolutionaire rijk, dat wereldrijk wil worden, ook weer net als in het paganistisch imperium.

Dicht bij den troon van den tyran was geen mensch zijn leven zeker. Een net van intrige omringde den wereldtroon en er was een gedurige strijd tusschen de begeerten naar den glans der wereldmacht.

Daarom kan gezegd, dat de revolutie haar eigen kinderen verslindt.

Wij hoorden nu weer van het proces van een Bulgarschen minister, eens hoog verheven, nu opgehangen. Processen, die als twee druppelen waters gelijken op die, waarin Stalin zijn mededingers om hals bracht.

In de Fransche revolutie was het niet anders.

Saint Beuve geeft er van een treffende teekening in het lot dat den journalist dier revolutie, Camille Desmoulin, trof.

Deze werd door Robespierre naar de guillotine geslept, omdat hij in zijn „Vieux Cordelier" op eenige matiging in de terreur had aangedrongen.

Desmoulin stierf op het schavot den vijftien April 1794.

Zijn jonge vrouw, dus Saint Beuve, volgde hem acht dagen daarna, ook omgebracht.

Camille huwde 29 December 1790 met deze jonge Lucilla, die hij liefhad. Van de zestig personen, députés, journalisten, die het huwelijkscontract ondertekenden, waren er, toen Camille zijn „Vieux Cordelier" schreef, slechts twee vrienden meer over: Danton en Robespierre. Drie jaar later dus.

Zij waren gevlucht om hun leven te redden, of omgebracht op de guillotine.

Er waren bij het huwelijk vijf getuigen: Petion, Brissot, Sillery, Mercier en Robespierre.

Deze vijf getuigen zaten des avonds met het jonge paar aan een intiem diner.

Van die vijf brulloftsgasten ontkwam er maar één, Mercier, den gewelddadigen dood. De bruidegom en de bruid werden onthoofd. Even later volgde de vijfde: Robespierre.

Saint Beuve besluit zijn verhaal met deze woorden: de hyena was de schnapskool binnengedrongen en had, naar het instinct van zijn natuur, allen gesmoord.

Het beeld is niet geheel passend. Beter ware het als hij had geschreven: de wolven hadden elkander verscheurd.

Als men zich nu de namen in herinnering terugroept van de mannen der revolutie in Rusland in 1917, dan blijkt ons, dat er slechts één meer van over is: nl. Stalin.

En zoo gaat het steeds door achter het ijzeren gordijn.

Wat de mannen der naar het wereldrijk strevende revolutie vooral in gedurigen angst moet zetten — en die angst leidt tot de gruwelijkste wreedheid — is inzonderheid de z.g.n. zuivering, die telkens weer plaats heeft.

Montesquieu heeft zeker geen gelijk, als hij zegt, dat van den drieërlei staatsvorm, dien hij dan noemt, de kracht der democratie is de deugd en van de monarchie de eer. Maar wel, als hij zegt: en van de tyrannie de vrees.

De heerscher in het wereldrijk kan zonder die geweldige vrees, die hij wekt, niet leven. Vandaar dan ook dat vertoon van slavernij en wilde vereering, die men hem om strijd toebrengt. Allen beven bij het fronsen van zijn voorhoofd.

En om deze vrees gaande te houden heeft hij de telkens terugkerende zuivering nodig.

Maar zoo ging het precies in het oude wereldrijk, in Rome.

Daarvan vertelt ons Fustel de Coulanges in zijn bekende werk: „La cité antique".

De religie van het wereldrijk is inzonderheid de aanbidding van den staat en in dien staat van den heerscher.

Het nationaal socialisme nam al de trekken van een religie aan. Ook het communisme wil een religie zijn. Wie in het rijk der revolutie eenige veiligheid wil kennen moet den staat met zijn tyran aanbidden.

Zoo was het ook in het Romeinsche wereldrijk.

En zoo vertelt nu Fustel de Coulanges van een van de meest belangrijke ceremonies in het wereldrijk: de lustration, de zuivering.

Om de vier jaar had deze zuivering in het Romeinse rijk plaats. De eischen, die de staatsreligie stelde, waren zeer vele en het was zeer denkbaar, dat men zich in het een of ander vergiste of voorbijpraatte. Het is ook daarom, dat in den communistischen staat elke burger moet weten een spion naast zich te hebben, die het minste, wat slechts eenigen schijn van mindere trouw aan den despot kan geven, zijn dienaren overbriefft.

Deze zuivering nu was, zegt Fustel de Coulanges, een bron van terreur voor de burgers van het wereldrijk.

Op gezetten tijd moesten zij zich allen buiten de stadsmuren begeven en, nadat allerlei offers waren gebracht, werd het onderzoek naar aller deugd ingesteld.

Dit ging zeer nauwkeurig en de burger, die niet meer voor vol en betrouwbaar werd geacht werd in eigen persoon en in zijn gezin zwaar gestraft. Hij werd gedood of verbannen en al wat hij had was voor den staat.

Welk een macht had nu de censor.

Hij begon met de burgers in geregelde orde op te stellen. Eerst de senatoren, dan de voornamen lieden, verder het volk. Hij was de meester van dien dag, beslissend over ieders lot.

En in deze zuiveringsactie had, zoo wordt nog opgemerkt, de keizer, de machthebbende in den staat, een geducht wapen en middel voor zijn administratie. Een wreede administratie met als thans veel „liquidatie“.

Welnu — al deze dingen keeren in onzen tijd terug.

De poging van Hitler en de zijnen de wereld te overnemen is mislukt en de volken hebben gejubeld over hun bevrijding. Maar evenmin als na den Napoleontischen tijd was er bekeering, een begripen van hetgeen er was geschied.

Het is daarom ook niet ondienstig, als wij het gebeuren van toen in de negentiende eeuw eens vergelijken met hetgeen thans wordt gezien.

Ook die vergelijking is leerzaam. Want wij treffen telkens weer gelijke verschijnselen, al is het ook in

eenigszins anderen vorm. Maar soms verschilt zelfs de vorm niet. Daarover D.V. in een volgenden brief.

Met hartelijke groeten en heilbode, uw toegenegen
MARNIX.

KERKNIEUWS

Beroepen te:
Mildam, Barendrecht, Cand. K. Brünig te Zwolle.
Zuidwolde (Dr.), Cand. J. Verkade te Hattem.

Aangenomen naar:
Harderwijk, P. Rullmann te Driesum.

Bedankt voor:
Lisselmonde en Boles-Slikkerveer, H. J. Meijerink te Drogenham.

Nijkerk, J. D. Houtman te Overschild.

— PRAEPARATOIR GEXAMINEERD en beroepbaar gesteld: J. G. Agema, Floresplein 24, Groningen, die de kerken des Zondags wil dienen, maar geen beroep in overweging neemt vanwege zijn voorbereiding om de kerken te dienen op het zondagsveld.

— STUD. N. BENSCHOP, die preekconsent heeft, is verhuisd van Vloedijk 53, Kampen, naar Persijnstraat 15b, Rotterdam-C.

— DS F. A. DEN BOEFT is door den Kerkeraad van Helpman voor bepaalde tijd afgestaan als leenpredikant aan de Kerk van Soerabaja. Hij hoopt D.V. 13 Januari a.s. per boot te vertrekken.

— TERUG IN HET VADERLAND. De H. Bouma te Assen is uit Indonesië teruggekeerd.

— DS GOOSSENS. Wij vernemen tot onze vreugde, dat ds Goossens op Soemba is aangekomen.

— NAAR BORNEO. De zusters Bos en Haan, resp. van Uithuizermeeden en Ennumatil, zijn met de Indrapoera vertrokken naar Batavia, om daarna te Ngabang op W. Borneo assistentie te verlenen aan dr Hofsteenge.

— DS B. A. BOS, legerpredikant te Groningen, is overgeplaatst naar Breda. Hij zal godsdienstonderwijs geven aan de Kon. Mil. Academie.

— INGEBRUIKNEMING KERKGEBOUW TE MARUM. Donderdag 22 December j.l. vond de ingebruikneming

plaats van het nieuwe kerkgebouw van de Gereformeerde kerk te Marum. Groot dankbaarheid vervulde de harten der gemeenteleden.

Het onder architectuur van den heer Lautenbach te Leek, door aannemer br. M. Klaver te Nuis, keurig afgewerkte kerkgebouw, met z'n door gemeenteleden in hun vrijen tijd eveneens keurig getimmerde preekstoel, was tot in alle hoeken bezet door gemeenteleden, tezamen met genoodigden en belangstellenden uit Marum en verschillende andere plaatsen.

Nadat namens de regelingscommissie door br. Hoogenboom na een korte toespraak de sleutel van het kerkgebouw aan den praeses van den Kerkeraad, ds J. Poutsma, was overgedragen, werd in de nieuwe kerk de eerste dienst des Woords gehouden. Ds Poutsma had tot tekst Ps. 122. Een bedevaartslid over Jeruzalem, de Kerkstad, waarin: 1. bezongen wordt de heerlijkheid van de Kerkstad, en 2. gebeden wordt om den vrede van de Kerkstad. Sterk werd er de nadruk op gelegd, dat het tweede noot los bezien mag worden van het eerste.

Na beëindiging van den dienst werd het woord gevoerd door ds Woldring van Leek, door ds Mul namens de kerk van Hoogkerk, door verschillende ouderlingen van nabuurluude kerken, door ds Bouma van Assen, die inderijde voorlichting had gegeven, en tenslotte door ds Poutsma, waarna ds Woldring eindigde.

— OUDERLINGENCONFERENTIE. De 5e Geldersche Ouderlingenconferentie is vastgesteld op Woensdag 22 Februari a.s. te Apeldoorn. Op deze conferentie hopen te spreken de heeren J. F. Munneke te Putten, over „Buiten de kerk geen zaligheid“, en Ds B. Jongeling uit Apeldoorn over „de Prediking“.

— GEEN MELKLEVERING OP ZONDAG. In Ennumatil besloot de kerkeraad, dat voortaan geen personen in aanmerking kunnen komen voor het ambt, die des Zondags melk te leveren aan de fabriek. Tevens werd besloten de classis te verzoeken het indertijd gegeven advies in dezen te handhaven.

— HET COMITÉ TOT VERSPREIDING VAN GEREFORMEERDE LECTUUR bemerkte zeer tot zijn spijt, dat in zijn laatste circulaire een zinstorende drukfout is ingeslopen. Het Comité verzoekt belanghebbenden den laatste zin van genoemde circulaire als volgt te lezen: Onze kerken moeten rusteloos bezig zijn om de gewetens wakker te maken. HET COMITÉ.

De Heere verblijdde ons door de geboorte van ons zoonje en broertje

GERRIT.

Ds en Mevr. L. J. GORIS.
Ludo.
Ljny.

Wezep, 2 Januari 1950.
Pastorie Geref. Kerk.

De Here verblijdde ons met de voorspoedige geboorte van onze zoon en broertje

GERRIT PETER.

Alles wel.

J. N. BROEKEMA.
A. T. BROEKEMA-KAMPS.
Hans.

Curacao, Gr. Kwartier 37.
Tijdel. adres:
Sanatorium „t Groene Kruis“.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie f 3.—
Catechismus f 2.—
Godsopenbaring . . . f 2.—

Zalmstraat 1 - Scheveningen

Ds H. MEULINK

en

Dr J. MEULINK

Kerk en Politiek

Critische beschouwing van verschillende actuele vraagstukken, o.m.: „Buiten de kerk geen zaligheid“, belijdenis of progr. van beginselen, A.-R. of Geref. kiesvereniging, gemeentegratie.

Uitvoering Royaal formaat, 64 bladz. Prijs f 1.40 fr. huis.

Verkrijgbaar bij:
DRUKKERIJ TE SLIGTE, Enschede

TE KOOP

tegen aannemelijk bod:
12 JAARGANGEN VAN „DE REFORMATIE“

met register (2e, 4e, 5e, 6e, 8e, 9e, 10e, 11e, 13e, 14e, 15e, en 16e jaargang). Brieven No. 482, Bureau „De Reformatie“, Goes.

124

VERSCHEENEN:

STOA EN LITTERATUUR IN HET LICHT DER SCHRIFT

door wijlen Dr R. J. DAM.

Persklaar gemaakt uit nagelaten manuscripten door drs H. M. Mulder.

Dit boek is het tweede deel van den nieuwen jaargang van de R.B.-SERIE.

Abonnementsprijs f 2.90 per deel. (Voor niet-abonné's op deze serie bedraagt de prijs f 5.50.)

Wie zich abonneert heeft recht uit vorige jaargangen dezer Serie, boeken te bestellen (voor zoover nog voorradig) tegen den Serieprijs!

Abonneert U bij Uw boekhandel of rechtstreeks bij de Uitgevers

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V. — GOES, Giro 36000.

Op de tafel van een Gereformeerd Gezin, geen Algemeen „Christelijk“ Dag- of Weekblad

Het gebeuren van iedere dag in Binnen- en Buitenland, met uitvoerige commentaren en beschouwingen in onderworpenheid aan Gods Woord en de Gereformeerde Belijdenis, dat geeft U het

Gereformeerd Gezinsblad

onder redactie van P. JONGELING te Groningen.

Dit blad verschijnt reeds 3 x per week voor een abonnementsprijs van slechts f 3.75 per kwartaal, bij vooruitbetaling. Incasso per kwitantie f 3.95. In plaatsen waar agenten zijn: 31 cent per week; f 1.35 per maand.

Administratie-adres: **STICHTING DE VRIJE KERK**
POSTBUS 5018, ROTTERDAM-ZUID, Giro 208305.

Adverteert in dit blad!

Gebruikt U reeds onze Uitgaven ? voor Kerkelijke Administratie ?

ZOO NIET, vraag dan eens een exemplaar ter kennismaking

Attestaties voor Doopleden	per 50 st. f 1.50	per 100 st. f 2.50
„ „ Lidmaten in volen rechte	per 50 st. f 1.75	„ „ „ „ 3.—
„ „ Schippers	„ „ „ „ 1.50	„ „ „ „ 2.50
Berichtkaarten verhuizing leden	„ „ „ „ 1.50	„ „ „ „ 2.50
„ Catechisatieverzuim	„ „ „ „ 1.50	„ „ „ „ 2.50
„ Hulsbezoek- aankondiging	„ „ „ „ 1.50	„ „ „ „ 2.50
Credentiebrieven Classic. Verg.	50 „ „ 1.75	„ „ „ „ 3.—
Briefjes voorlezer en organist per bloc van 100 stuks	„ „ „ „	„ „ „ „ 0.60
Preekverzoekkaarten (dubbele briefkaarten)	per 50 st. f 2.50	per 100 st. „ 4.—
Hulsbezoekkaarten	„ „ „ „ 2.50	„ „ „ „ 4.—
Belijdenisvragen	„ „ „ „ 1.50	„ „ „ „ 2.50
Zak-wijkboekje voor ouderlingen, losbladig, p. 100 lijstjes	„ „ „ „	„ „ „ „ 2.50
Klembandje hiervoor	„ „ „ „	„ „ „ „ 2.25
Beroepsbrieven met salarisregeling	„ „ „ „	„ „ „ „ 0.30
Absentielijst voor Catechisatie en Zondagschool	„ „ „ „	„ „ „ „
voor 100 leerlingen	„ „ „ „	„ „ „ „ 0.50
voor elke 50 leerlingen meer	„ „ „ „	„ „ „ „ 0.10
Verpakkingspapiertjes voor rolletjes centen, dubbelts enz. à f 3.— per 1000	„ „ „ „	„ „ „ „

Uitgaven van OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V. — GOES, GIRO 36000

Deze uitgaven zijn ook te leveren door Uw Boekhandel.

HET RIJKE WOORD

Dr M. B. VAN 'T VEER,
in leven Predikant te Amsterdam.

Met een inleidend woord van
Prof. C. VEENHOF.

Een bundel schriftstudies volgens het Kerkelijke jaar, 45 in totaal, gedrukt op goed papier in stempelband, met linnen rug en stofomslag, geteekend door K. Hoekendijk. De op-laat is beperkt.

Prijs f 4.25

Bestel het bij Uw boekhandel of bij de Uitgevers
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., GOES

25e JA

Medew.
Prof. F.
K. v. E.
Meulink
Smilde,

Alle
aan:
Adm

INHOUD
Uit de
5: 16).
Ataxie,
Kalama

Ik n
het al
macht
rijk h
plaats
staten
daarva
afvalij
beest
van de
ziet he
allema
werkel
doorzu
vroege
het is
in de
begint
maar
maar
schijn
ste we
machte
gaan
Antich
machte
den A
gegeve
God h
vanda
eene s
overdr
ces vo
de we
aanhoe
hebben
Maar
tegen
oorlog
dan d
tenslot
van d
hem h
haten
Vanda
tendor
tenies
die va
komt,
dijk z
schied
oorlog
beefd
haatte
van d
de ov
hoeres
vergif
weten
Joden
dom,